

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea art. 63 TFUE și 65 TFUE — Reglementare a unui stat membru în materie de impozit pe succesiuni care stabilește partea neimpozabilă a valorii unui imobil la 2 000 de euro în cazul în care de cuius și moștenitorul au reședința într-un stat terț, în condițiile în care această parte neimpozabilă este de 500 000 de euro în cazul în care sau de cuius, sau moștenitorul își are reședința pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări dintr-un stat membru privind calculul impozitului pe succesiune care prevede, în cazul transmiterii prin succesiune a unui imobil situat pe teritoriul acestui stat, că reducerea bazei de impozitare atunci când, precum în împrejurările din cauza principală, defunctul și moștenitorul erau rezidenți, la momentul decesului, într-o țară terță precum Confederația Elvețiană, este inferioară reducerii care ar fi fost aplicată dacă cel puțin una dintre persoanele sus-menționate ar fi locuit în acel moment în statul membru respectiv.

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare

(Cauza C-184/12) (¹)

[Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) — Libertate de alegere a părților — Limite — Norme de aplicare imediată — Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Contracte de vânzare sau de cumpărare de produse — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Reglementare națională de transpunere care prevede o protecție mai extinsă decât cerințele minime ale directivei și care prevede de asemenea protecția agenților comerciali în cadrul contractelor de furnizare de servicii]

(2013/C 367/19)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din procedura principală

Reclamantă: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Pârâtă: Navigation Maritime Bulgare

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 3 și a articolului 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3) și a Directivei 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți (JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176) — Libertatea de alegere a părților — Limite — Contract de agenție comercială — Clauză care desemnează ca lege aplicabilă, legea statului comitentului — Sesizarea instanței de la locul unde are sediul agentul comercial

Dispozitivul

Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretate în sensul că aplicarea legii unui stat membru al Uniunii Europene care oferă protecția minimă prevăzută de Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți, aleasă de părțile la un contract de agenție comercială, poate fi înlăturată de instanța sesizată, aflată în alt stat membru, în favoarea *lex fori* pentru un motiv întemeiat pe caracterul imperativ, în ordinea juridică a acestui din urmă stat membru, al normelor aplicabile situației agenților comerciali independenți numai dacă instanța sesizată constată pe baza unei analize detaliate că, în cadrul acestei transpuneri, legiuitorul statului forului a considerat că este esențial, în ordinea juridică vizată, să acorde agentului comercial o protecție mai extinsă decât cea prevăzută de directiva menționată, ținând seama în această privință de natura și de obiectul unor astfel de dispoziții imperative.

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket

(Cauza C-203/12) (¹)

[Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Noțiunea de depășire a emisiilor — Asimilare cu o neîndeplinire a obligațiilor a obligației de a restitui, în termenele prevăzute de directivă, cote suficiente pentru acoperirea emisiilor din anul precedent — Inexistența cauzei exoneratorii în cazul deținerii efective a cotelor nerestituite, cu excepția forței majore — Imposibilitatea adaptării amenzii — Proporționalitate]

(2013/C 367/20)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Pârâtă: Naturvårdsverket

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Högsta domstolen — Interpretarea articolului 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol.10, p. 78) — Sancțiuni prevăzute de directivă — Obligația operatorului care nu restituie, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, cote suficiente pentru a-și reglementa emisiile din anul anterior, de a plăti o amendă, deși nerestituirea se datorează unei neglijențe, unei erori administrative sau unei probleme tehnice — Posibilitatea sau imposibilitatea de a pronunța o anulare a amenzii sau o reducere a cuantumului acesteia

Dispozitivul

1. Articolul 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune excluderii de la aplicarea amenzii pentru depășirea emisiilor pe care o prevede a operatorului care nu a restituit până la data de 30 aprilie a anului în curs cotele de dioxid de carbon echivalent care corespund emisiilor sale din anul precedent, deși dispune la această dată de un număr suficient de cote.
2. Articolul 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87 trebuie interpretat în sensul că cuantumul amenzii forfetare prevăzut de această dispoziție nu poate fi adaptat de instanța națională în temeiul principiului proporționalității.

(¹) JO C 184, 23.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht — Germania) — Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-210/12) (¹)

[Dreptul brevetelor — Produse fitosanitare — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 1610/96 — Directiva 91/414/CEE — Autorizație de introducere pe piață de urgență în temeiul articolului 8 alineatul (4) din această directivă]

(2013/C 367/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Pârât: Deutsches Patent- und Markenamt

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundespatentgericht — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (b), precum și a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare (JO L 198, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 19, p. 160) — Posibilitatea de a stabili certificatul pe baza unei autorizații prealabile de introducere pe piață, eliberate conform articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/44/CEE — Substanța activă clotianidin

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare trebuie interpretat în sensul că se opune acordării unui certificat suplimentar de protecție pentru un produs fitosanitar cu privire la care s-a acordat o autorizație de introducere pe piață de urgență în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/58/CE a Comisiei din 21 septembrie 2005.
2. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1610/96 trebuie interpretate în sensul că se opun ca o cerere de certificat suplimentar de protecție să fie depusă înainte de data la care produsul fitosanitar a obținut autorizația de introducere pe piață prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

(¹) JO C 209, 14.7.2012.